

Mihai Posada

Lidia Vianu's Students Translate
Traducere Literară

My mother –
the Romanian
Language

Maica mea –
Limba Română

Translated into English by /
Tradus în limba engleză de

Iuliana Mocanu

Coordonator: **Nadina Vişan**

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Advisor: **Stella Davis**

Edited by **Lidia Vianu**

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

Lidia Vianu

Director

ISBN 978-606-760-200-5

© Mihai Posada

© Iuliana Mocanu

© Universitatea din București

Editing, cover and overall layout: **Lidia Vianu**

Coordonator: Nadina Vișan

Corectură: Ana Caragui, Adrian Florin Dută, Iuliana Mocanu, Cristian Vîjea

Postare: Cristian Vîjea

Title: a line for Mihai Posada's poem „ALE MELE ȘI ACESTEA/THESE ARE ALSO MINE”

Cover: Marc Chagall. Mother and Child. 1960; **First page:** Nicolae Tonitza: Mamă și copil

Metoda Lidia Vianu
Smile and Learn !

Învățați inteligent
Învățați gramatică

Volumul 1. Engleza cu cheie

Volumul 2. Ora de Engleză

Volumul 3. Admiterea la Engleză [Subiecte date la examenul de admitere 1974-1990]

Volumul 4. Student la Engleză

Volumul 5. Examen la gramatică engleză

Volumul 6. Întâmplări cu timpuri

Volumul 7. Engleza de la 7 la 77 de ani

15 January 2025

Comunicat de Presă / Press Release

Ediție online / Online Publication

Contemporary Literature Press,

sub auspiciile Universității din București, Consiliului Britanic, Institutului Cultural Român, Uniunii Scriitorilor din România și Muzeului Național al Literaturii Române

under The University of Bucharest, in conjunction with The British Council, The Romanian Cultural Institute, The Writers' Union of Romania, and The National Museum of Romanian Literature

anunță publicarea volumului
announces the publication of

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Ediție bilingvă. Parallel Texts

ISBN 978-606-760-200-5

Tradus în limba engleză de / Translated into English by

Iuliana Mocanu

Advisor: Stella Davis

Coordonator: **Nadina Vișan**

Editat de / Edited by **Lidia Vianu**

Publicăm în acest volum poeme, eseuri critice de **Mihai Posada** și un interviu luat poetului de Iuliana Mocanu, care este și traducătoarea acestui volum coordonat de **Nadina Vișan** – cea care a îndrumat traducătoarea și i-a corectat toate textele.

Poeta britanică **Stella Davis** a stilizat textele în limba engleză.

Colaborarea masteranzilor cu profesorii MTTLIC, care corectează atent traducerile din limba română în limba engleză, este un act didactic și cultural în același timp.

Volumul rezultat este de mare ajutor autorilor români, care se pot legitima la toate manifestările internaționale cu aceste traduceri.

Seria traducerilor făcute de masteranzi și corectate de profesori MTTLIC va continua.

Mihai Posada

Lidia Vianu's Students Translate
Traducere Literară

My mother – the Romanian Language

Maica mea – Limba Română

Edited by Lidia Vianu

Advisor: Stella Davis

Parallel Texts. Ediție bilingvă

Coordonator: Nadina Vișan

Translated into English by / Tradus în limba engleză de Iuliana Mocanu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Cuprins

Mihai Posada: Poems / Poeme	Maica mea – Limba Română	My mother – the Romanian Language	p. 3
	/IMAGINEAZĂ-ȚI/	/IMAGINE/	P. 4
	/NICI GUSTUL DE STRUGURI/	/NOT EVEN THE TASTE OF GRAPES/	P. 7
	/ALE MELE ȘI ACESTEA/	/THESE ARE ALSO MINE/	p. 8
	/CASTELUL/	/THE CASTLE/	p. 9
	/DESPRE AVERE ȘI BOGĂȚIE/	/ABOUT FORTUNE AND RICHES/	p. 11
	/DIN VREMEA DICȚIONARELOR/	/FROM THE TIME WHEN DICTIONARIES WERE USED/	p. 12
	/VOX/	/VOX/	p. 13
	/INTERVIU/	/INTERVIEW/	p. 15
	/SEMNULE DE CARTE/	/THE BOOKMARK/	p. 16
Mihai Posada: Critică	Împlinirea majoră a culturii acestui	The major fulfilment of this people's culture is an	p. 18

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

literară. Literary Criticism	popor este un ideal.	ideal.	
	<i>Cartea originilor</i>	<i>The Book of Origins</i>	p. 19
	Major și minor în cultura românească	Major and Minor in Romanian Culture	
	Portret al artistului la 50 de ani, sau despre ultimele 50 de poeme ale lui Dan Dănilă	Portrait of the Artist at 50, or about the last poems by Dan Dănilă	p. 31
Iuliana Mocanu: Interviu cu Mihai Posada	Este important ca oamenii să citească și scrișă bine.	și critică, [...] motiv pentru care critica se cuvine a fi	p. 36
Mihai Posada	Scrieri		p. 47
Despre / About Stella Davis			p. 50
Despre Traducător / About the translator			p. 52
Iuliana Mocanu	Afterword		p. 53

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Mihai Posada

**My mother – the Romanian Language
Maica mea – Limba Română**

Poems / Poeme

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/IMAGINEAZĂ-ȚI/

“că te-ai ruga : Tatăl
nostru, Carele ești în ceruri, sfințea-
că-se numele Tău ;
Vie împărăția Ta ; făcă-se voia
Ta, precum în cer așa și pe pământ.
Pâinea noastră cea spre ființă
dă-ne-o nouă astăzi
și pe tot pământul preajmei tale
să răspundă cerul
: tiii tiu-tiu chiiuuu
ci ci chi chi ți chiu
tio tio-ti țin-tiu
chi chio chiu-chiu-chic
ti tiu tiu tiiu
țin-țin țiuuu chiu-chiu-chiu

...față în față

/IMAGINE/

That you are praying: *Our*
Father, who art in heaven, hallowed
be thy name;
Thy kingdom come; Thy will be done on earth
as it is in heaven.
Give us this day
our daily bread;
and on the entire surface of the Earth
hear the sky answer
:tweee tve-tve twie
che che che che twi chee
twie twie-twi
che chi che che-che chi che
twe twe tweeee
twe-twe tweeee che-che-cheeee

...face to face

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

adică intraductibilul și mintea ta căutând
 să fie inundată
 de revelația răspunsului
 vechi, ca o anamneză sonoră
 (cântecul privighetoarei)
 sau mai bine adevărul acesta imaginează-ți
 că ești
 trezit în revărsatul zorilor
 – când se crapă de ziuă –
 și deodată învăluit de un concert inefabil
 cu adevărat inefabil : dincolo de scriitură
 cântecul (prin limba privighetoarei)
 Domnului electrocutându-te pentru mult timp
 ca într-o iluminare de sunete și tu
 să cazi în genunchi înlăuntrul tău
 și rugându-te :
Și ne iartă nouă greșealele noas-
tre, precum și noi iertăm greșiților
noștri ;
Și nu ne duce pe noi în ispită,

the untranslatable and your mind seeking
 to be flooded
 by the revelation of the old
 answer, like the sound of anamnesis
 (the song of the nightingale)
 or even better imagine the truth
 imagine this
 that you are
 awakened in the rays of first light in the day

 – when the day begins –
 And suddenly you are surprised
 with the ineffable concert, truly ineffable:
 a song (from the nightingale's voice) that cannot be put on a
 score
 God electrocuting you for a long time
 as in a sound illumination
 you falling on your knees and praying inside of you:
and forgive us our tres-
passes as we forgive those who trespass

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

ci ne izbăvește de cel rău.

Amin zic, ci, bine mai mult
: trăiește ! (cum altfel să-ți imaginezi toate acestea,
ca toate să fie ale tale?) numai dar
te grăbește : e ziua în creștere
privighetoarea amuțește curând”

*against us ;
and lead us not into temptation,
but deliver us from evil.*

Amen I say and a little more
: live ! (how could you otherwise imagine
all this,
how could they be yours?) but just
hurry up : the day is getting bigger
the nightingale will soon be silent

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/NICI GUSTUL DE STRUGURI/

/NOT EVEN THE TASTE OF GRAPES/

O întâlnire cu poeta Liliana Ursu

A meeting with the poet Liliana Ursu

și vine o vreme când ți se face rușine
cu puțin noroc – cu încă puțin noroc
vine un timp când îngenunchezi și te rogi
nici iasomia din părul mamei
nici gustul de struguri
amintirea tomnatică a tatălui
nu te mai pot ajuta

and there comes a time when you feel ashamed
with a little bit of luck – with just a little bit more
comes a time when you kneel and pray
not even the jasmine in your mother's hair
not even the taste of grapes
the autumn memory of your father
can help you anymore

ești singur
ai învățat să pierzi
zic

you are alone
you have learned how to lose
I say to her

și să câștigi
răspunde poeta

and how to win
the poet answers me

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/ALE MELE ȘI ACESTEA/

dacă maica mea – numai Limba
Română
mi-ar fi deajuns
dacă pâinea mea – numai
sentimentul vostru
mi-ar fi deajuns
dacă vinurile mele – numai
rădăcinile Dunării
și ale mării
mi-ar fi deajuns
dar plin sunt cu toate acestea
și nici nu știu de ce
nu îmi ajung

/THESE ARE ALSO MINE/

if my mother – only the Romanian
Language
were enough for me
if my bread – only
your feeling
were enough for me
if my wines – only
the roots of the Danube Delta

and of the sea
were enough for me
but I have enough of these
and I don't know why
it's not enough for me

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/CASTELUL/

/THE CASTLE/

Poetului Mircea Ivănescu

For the poet Mircea Ivănescu

piatră construită
pe piatră
pe creasta unui munte val împietrit
gândit părea de fiecare piatră
a lui după o logică oarecum

build with stone
on stone
a hardened wave on the top of the mountain
every stone seemed to have logic
by the way it was placed

asemănătoare poeziei : trepte abrupte coborau treisuteșaizeci și chiar mai multe de pași până la nori balustrada devenea mai importantă chiar decât scara din piatră s-au încercat o vreme tobogane asemănătoare (sub nori) scocurilor care transformă izvorul în șipot umanizându-l oricum foarte puțini se mai porneau să urce îndărăt scara de piatră se spune că unul ajuns (până) la ultima treaptă din vârf n-ar mai fi găsit edificiul deloc

like poetry: steep stairs were going down. Three hundred and sixty or even more steps to the clouds. The railing was becoming even more important than the stone stair. Similar slides under the clouds were built in a manner that looked like water troughs. These made a waterfall from the river, giving a human feeling to it. However, few would go back on the stone stair. It is said that whoever climbed to the end of

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

în ciuda căutărilor desperate cu ochi-aruncați în toate părțile și	the stairs never managed to find the building despite his eyes
ar fi simțit că i-azvârle	looking desperately everywhere and
o privire ușor peste umăr	
sau doar și-ar fi imaginat	he would have felt a fleeting glance
: o privire de piatră	cast over one's shoulder
pe care stătea bietul om ca năuc	or he could have imagined
împietrit	: a glance of stone
	on which the poor man was staying
	as if petrified

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/DESPRE AVERE ȘI BOGĂȚIE/

ce să spun
ce pot să vă spun eu care
azi, într-o democrație de petroliști,
n-am ținut măcar o benzinărie
pentru brichetele fumătorilor
de nouri, visătorilor pasageri
pe sub cerul urzit
pe vatra din gânduri

/ABOUT FORTUNE AND RICHES/

what can I say
what can somebody like me say
today, in the time of oil tycoons,
I didn't even have a gas station
to sell cigarette lighters to the
cloud smokers, to the dreaming passers-by
under the big sky
in the fireplace of thoughts

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/DIN VREMEA DICȚIONARELOR/

“când ți-ai pierdut
limbajul dar
știi să-ți amintești
să fie frunzărirea
furnirelor – cuvinte
o răsfoire tandră
de primăvară veche”

/FROM THE TIME WHEN DICTIONARIES WERE USED/

When you lost
your language but
you still remember how
to look up words
written on pages
a gentle flip through a book
in an old spring

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/VOX/

„Aripi că are coroană pe cap
la tâmpile sau glezne ori deasupra
de umeri – e un trimis !
(Însemnări Intransigente)
nu ești adevărul
dar în adevăr stai
locuindu-l cum să taci poți (?)
cum ți-ai tăcea înăuntrul
preajmei tale
tăcându-te

te du în pustie și strigă-L
vorbește
doar
ești
în pustie

/VOX/

“Wings because he has a crown on his head
put on his forehead or at his feet or above
his shoulders – he must be a messenger !
(uncompromising notes)
you don’t represent the truth
but you live in it
how can you remain silent (?)
how can you keep your inner self silent
and let your surroundings
make you silent

go in the desert and call Him

speak
you
are

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

piatră cu har povestind
spulberii drumului : nisipul
un pat mișcător al mării eterne
reamintindu-I

mândru nu fi de smerenia ta”
șopti îngerul

in the middle of nowhere
a gifted one telling stories
to the shattering of the road: the sand
a moving bed of the eternal sea
reminding of It

don't be proud of your humility”
the angel whispered

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/INTERVIU/

„este iminent desigur
mai universal
decât internetul – deci
dacă vin extratereștrii
cât se poate de pragmatic
vă întreb :
– veți lucra pentru ei?”
– desigur, dacă plătesc
mai bine !...”

/INTERVIEW/

“it must be imminent, of course,
more universal
than the internet – so
if aliens are coming
as pragmatically as possible
I am asking you :
– will you work for them?”
– sure, if they pay better!...”

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

/SEMNU DE CARTE/

“riduri ușoare pe fața hârtiei
neparalele deschisele rânduri
spre a putea fi citite
din legătura lor iradiind
viețile noastre
altfel nici că puteau
viață să dea (chiar pentru
o clipă) unui vis asimptotic
transfigurat năruindu-l
murindu-l în clipă

fulger împietrit

între file albe
voluptatea

/THE BOOKMARK/

“soft wrinkles on paper
nonparallel open lines
in order to be read
from their meaning radiating
our lives
otherwise they wouldn't be able
to give birth (even for
a moment) to an asymptotic dream
transfiguring it by smashing it
letting the moment kill it

hardened lighting

between the white pages
the fascination

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

pe fața hârtiei
sapă
amintirea unei atingeri de înger
în riduri ușoare
urma pâinii
pe sare”

of the paper being touched
makes you remember
the memory of an angel’s touch
in soft wrinkles
the shape of bread
on salt”

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Mihai Posada

Împlinirea majoră a culturii acestui popor este un ideal.

The major fulfilment of this people's culture is an ideal.

Critică literară / Literary criticism

Cartea originilor

Major și minor în cultura românească

Portret al artistului la 50 de ani,

sau despre ultimele 50 de poeme ale lui Dan Dănilă

The Book of Origins

Major and Minor in Romanian Culture

Portrait of the Artist at 50 years old,

or about the last 50 poems written by Dan Dănilă

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Cartea originilor

Major și minor în cultura românească

Fără îndoială, a pune în discuție propriile valori este o dovadă de maturitate a unei culturi. Maturitate care poate fi și una târzie: maturitatea românului cea de pe urmă. Sau, cel puțin «a unei anumite părți» a culturii respective; cealaltă parte a ei, mai pragmatică, evoluând în speța unei lucidități aproape de invidiat, aproape natural-meteorologice: între fenomene de tip Vali Vijelie sau Sorin Ovidiu Vântu... În situația dată, în care ne aflăm, o privire înapoi (cel puțin pentru a ne lua elanul unui salt înainte), ar prinde bine: Ca și un organism, cultura are funcțiuni: idealuri, credințe, legi etc. Ca un fapt spiritual, cultura trebuie simpatizată. Critica adusă unei culturi dovedește insuficiența ei de a echilibra forțele și capacitatea unei anumite generații.

(Mircea Eliade, foiletonul Cultura, din Itinerariu spiritual, scris pentru CUVÂNTUL, 1927).

The Book of Origins

Major and Minor in Romanian Culture

Without a doubt, questioning its own values is a proof of maturity for a culture. A side of maturity that might well be a late-developed one: hard-earned maturity, as it were. Or, at least, “for a particular part” of that culture. The other part of it, which is more pragmatic, evolves by attaining an almost enviable lucidity, of an almost natural-meteorological kind. It focuses more on phenomena like Vali Vijelie or Ovidiu Vântu... Under the present circumstances, a look back might be helpful (it might at least aid us to muster up courage for a leap forward). “Just like an organism, culture has functions, such as ideals, faith, laws, etc. As a thing of the spirit, culture should be encouraged. The criticism that a culture garners proves its lack of ability to balance the forces and potential of a generation.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Întrebarea pe care editorul revistei ORIGINI / ROMANIAN ROOTS a avut amabilitatea să mi-o adreseze dezvoltă, prin conotația comparativă, un elan bovaric: major, în comparație cu cine?; minor, în comparație cu ce? Dacă raportarea se face la taxonomiile prestabilite, de genul „marea literatură anglo-saxonă”, „marea literatură franceză”, „marii ruși”, etc., este clar că ne socotim pe noi înșine „minori”. Desigur că preveniți de Lucian Blaga încă din 1937, prin studiul său *Cultură minoră și cultură majoră*, respingem criteriul dimensional ori pe acela biologic-morfologist al „vârstei” culturilor, orientându-ne spre unul calitativ-structural, atunci când facem comparații, și avem în vedere atât înstrăinarea prea mare a omului de veșnica Mumă, dezavantajul înstrăinării ontologice de rânduielele firii, în cazul culturilor „majore” cât și deschiderea filosofică în care problema comparației celor două tipuri de culturi, sub aspectul valorii, este lăsată de filosoful român.

Poate nu ar trebui să uităm că virtutea sacrificială, vocația de

The question, that the editor of the ROMANIAN ROOTS magazine had the generosity to ask me, creates a double edged sword. How does one define the terms major and minor? Is it minor compared to what? If the comparison is made on such pre-established taxonomies as “the great Anglo-Saxon literature”, “the great French literature”, “the great Russians”, etc. it’s clear that we consider ourselves minor. Naturally, under the influence of Lucian Blaga’s study on *Minor and Major Culture* that he wrote in 1937, we are inclined to reject a dimensional or a biological-morphologist criterion of a culture’s age. We would instead opt for a qualitative-structural criterion when we make comparisons, considering man’s alienation from his eternal Mother, the disadvantage of an ontological alienation from the order of Nature, in the case of `major` types of culture, as well as the philosophical scope of the matter of comparing two kinds of culture, raised by the Romanian philosopher.

We shouldn’t forget that the sacrificial virtue, the mission of being guardians of the European civilization was imposed on Romanian people. This is what M. Eliade shows in *The*

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

paznici ai civilizației europene i-a fost prin destin impusă poporului românilor, cum explicit o arată M. Eliade, în *Destinul culturii românești* (1953): Traian ne-a predestinat drept popor de frontieră. La fel ne spune și L. Blaga: [...] noi nu ne găsim nici în apus, și nici la soare-răsare. Noi suntem unde suntem: cu toți vecinii noștri împreună – pe un pământ de cumpănă (*Spațiul mioritic*, 1936).

La fel am rămas și sub turci, sub ruși, sub unguri și austrieci; la fel vom fi sub autoritatea N. A. T. O. Din păcate, optimismul eliadian cu privință la posibilitățile culturale ale neamului nu a fost confirmat la anvergura sperată: [...] credem în posibilitățile unei culturi majore românești, care să se impună, într-un viitor destul de apropiat, pe plan internațional. Dacă noi, o mână de oameni din exil, fără nici unul dintre luceferii din țară, am reușit să atragem atenția lumii asupra posibilităților spirituale românești – cum vor sta lucrurile când toate energiile creatoare, astăzi întemnițate în țara ocupată, vor putea fi cunoscute peste granițe? (*Pentru o bibliografie a pribegiei*, 1953, sublinierea mea, m. p.).

Să fim conștienți de efortul editorilor de publicații și de

Destiny of Romanian Culture (1953): Traian made us border people at the beginning of times. L. Blaga tells us the same thing: [...] we are not situated neither in the West nor in East. We are where we are, on a land where we don't know what will happen. (*The Mioritic space*, 1936).

We didn't change when the Turks, the Russians, the Hungarians and the Austrians commanded us. We will remain the same under N.A.T.O. Unfortunately, the Eliadian optimism considering the cultural possibilities of the nation has not been confirmed to the expected extent: [...] we believe in the possibilities of a major Romanian culture, one that can impose itself on an international level in the near future. If we, a few people living in exile, managed to draw the world's attention to the Romanian spiritual possibilities without the help of the representative people from Romania, what will culture look like when all the creative spirits, that are now limited to their countries, are known internationally? (*For a Biography of wandering*, 1953, my underlining, m.p.).

We have to appreciate the effort that the publisher,

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

carte, din țară și mai ales din afara ei! Ca și de acela al intelectualilor din domeniile cercetării științifice românești, teoretice și aplicate, fie ei pe teritoriul patriei sau în afara granițelor geografice. Un sacrificiu major oficiază fiecare traducător în românește al operelor celorlalte culturi, meritând măcar o plecăciune, precum o merită și aceia care traduc scrisul românesc în lume. Dar, până ce „energiile creatoare, românești vor putea fi cunoscute peste granițe”, mai este timp de așteptat, chiar în dinamica revelatorului, pe care o trăim, și tocmai de aceea.

Dacă nu avem o cultură (literatură cultă) „majoră”, avem o cultură populară majoră în cel mai bun și mai pur înțeles al cuvântului. Și nu doar o literatură orală majoră – balade, doine, basme, povești, zicători, proverbe, ghicitori, descântece, orații, cântece, snoave, cimilituri – dar avem și arhitectură, muzică instrumentală, artă vestimentară, artă culinară, artă coregrafică, pictură (iconografia pe sticlă, pe zid sau pe lemn), ceramică (olărit), artă ritualică (datini); toate în registru popular cum și preocuparea majoră de a înfrumuseța, de a decora totul în habitat și în general în viața cotidiană. În paranteză fie spus, pe

from the country and especially from outside of it, makes to publish books and publications. As well as that, we should appreciate the intellectuals' effort in Romanian scientific research (both in theory and practice), in Romania and in another countries. A major sacrifice is made by every translator that translates into Romanian works from other countries. They deserve a least a nod, as do those who translate Romanian works into other languages. But we have to wait some more time until the “Romanian creative spirit is known internationally” in this dynamic development we're living right now. This is the reason why we have to wait.

If we don't have a “major” culture (cultural literature more exactly), we at least do have a major traditional culture, in the “quantitative” sense of the word “major”. And I'm talking not only about a major oral literature (ballads, fairy tales, stories, sayings, proverbs, riddles, orations, songs, short stories) but also about architecture, instrumental music, clothing, culinary art, choreographic art, painting (iconography on glass, walls or on wood), pottery, ritual art (folk customs). All of them are in a traditional context,

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

multe dintre valorile produse astfel, și păstrate până astăzi, se bazează una dintre direcțiile de perspectivă majoră, și nu doar pitorești, ale dezvoltării economiei românești: agroturismul. Cultura populară, de origine țărănească-rurală, îi reprezintă pe români ca mărturie majoră a ființării lor ca neam, în istoria culturii universale. Este un fapt. Cultura orășenească, literatura cultă – născute și nutrite în spațiul urban – nu au puterea să îi reprezinte la modul major. Ele se lovesc (între altele) de bariera inexpugnabilă a limbii, mai precis de lipsa de circulație a limbii românești. O explicație a sedentarismului limbii am găsi-o în regretata lipsă a ceea ce O. Goga numește: notele de îndrăzneală ale acelui romantism politic prin care se disting popoarele luptătoare.

(Maioreescu / Un Petroniu care n-a știut să moară, în prima pagină a ziarului ROMÂNIA, din 23 iunie 1917).

Din păcate, lipsiți de agresivitatea exprimată imperialist – singurul mod istoric de a impune o limbă care astăzi irigă arterele planetei și este cunoscută ca limbă „de circulație”, – românii au trebuit să aștepte propria maturizare

indicating a wish to beautify, to decorate everything in one's life and generally in everyday life. As an observation, many values that were introduced this way and are still alive nowadays are based on one of the major perspective directions of the economic development in Romania: agritourism. Traditional culture that one can find at the countryside (rural culture) represents Romanian people as a major statement of what they truly have been in the history of universal culture. It's a reality. The type of culture one can find in cities (cultural literature) doesn't have the ability to represent it in the perspective we've been talking about. An explanation of the inertia of language can be found in the regretted lack of what O. Goga calls the daring notes of that political romanticism that distinguishes the fighting peoples.

(Maioreescu, Petroniu Who Did Not Know How to Die, on the front page of the newspaper ROMANIA, from June 23, 1917).

Unfortunately, lacking the aggressiveness expressed in an imperialist fashion (which is the only historical way to impose a language that today feeds the arteries of the planet

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

culturală, pentru a se transpune într-una sau alta dintre limbile cu pașaport universal.

Românii nu au dovedit – încă – lumii că au o cultură citadină majoră. Ei nu au reușit să își traducă, în limbi de circulație, nici măcar clasicii. Chestie de civilizație, urbanitatea, la urma urmei. Pe ai noștri „mari”, nu i-a tradus nimeni (încă), în majoritatea mare a textelor lor majore vorbind. O „integrală” nu face o literatură, cum nici o floare nu face, singură, un anotimp, decât poate în poezii. Și după cum stau lucrurile (vezi și „dilematicile” atacuri demolatorii din anul 1998 la adresa mitului eminescian socotit mai mult bătrân decât major, neconvingătoare în tentativa lor de instituire a dogmei senilizării miturilor!), nici nu o va mai face nimeni prea curând. Lucrul ar presupune o divizie universitar-academică de traducători-scriitori și, iarăși din păcate, impotența dovedită prin tot ce nu am făcut ne acuză, situația este aceeași ca și în anul 1997, când Monica Spiridon, referindu-se la învățământul românesc, spunea: „Personalul de toate calibrele trebuie concediat en gros și reangajat en detail, pe bază de concursuri intransigente. [...] Dar cine s-o facă?”

and is known as an international language), the Romanian people should wait for their own cultural maturity to be able to translate themselves in other, major, languages.

They haven't even managed to translate their classics into international languages. It's a matter of civilization, urbanity, after all. "Our great authors haven't been translated yet in the vast majority of their major texts. One single comprehensive translation of a classic cannot compensate for the whole literature, just as one single flower cannot make spring, unless this happens in poetry. And under the circumstances, nobody will take up this task very soon (see for example the devastating attacks in 1998, that revolved around the poet Eminescu; even if these attacks were unconvincing in their attempt to establish a dogma of fossilized myths). But there's no one left to do that. This would imply a university-academic division of translator-writers. Our impotence, proven by everything we have not been able to do, accuses us. The situation is the same as in 1997, when Monica Spiridon, referring to the Romanian education, said: "All kinds of staff must be fired wholesale

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Exceleța e descurajată prin toate mijloacele, în LUCEAFĂRUL din 17 decembrie 1997, pag. 12-13).

Și avem temei de îndoială cum că există vreo urmă de evoluție pozitivă sau de progres în administrarea culturii românilor de după anul 1989 – adică vreo diferență între nivelul intelectual și rezultatele sociale ale activității proletcultiștilor de ieri față cu democultorii de astăzi – dacă la doisprezece ani după «schimbare», un ziarist contemporan care publică un articol despre o construcție multiconfesională, poate folosi în scrisul său care împrăștie, nu-i așa, cultura între cititori, termenul cu-adevărat inedit prin mediocritatea promiscuității lui culturale, de multiecumenicitate? Și asta, fără ca nimeni să-l poată corecta, cu tot alaiul de neo-universitari din redacție... Ar mai fi problema deloc minoră a limbajului, diacronia trecerii actuale din lacul franțuzismului în puțul romgleziac, dovadă a unei slăbiciuni impuse și acceptate la fel de agresiv; fenomen perpetuu al culturii românești și despre care, în anul 1928, același M. Eliade spunea: „[...] fecundarea cu elemente aproximative, mai precis

and it must be replaced in detail, based on their results in serious competitions. [...] But who is going to do it?”

(Excellence is discouraged by all means in LUCEAFAR, 17 December 1997, 12-13).

And we have a reason to doubt that there might any evidence of positive evolution or progress in the administration of the Romanian culture after 1989 (–that there might be any difference between the intellectual level and the social results of the proletkultists that used to live years ago as compared to today’s demokultists.), considering that, ten years after the “change”, a contemporary journalist who writes in his article about a multi-confessional construction, can use in his writing a term truly unique in the mediocrity of its cultural promiscuity. The journalist is apparently allowed to use the exceptionally promiscuous and mediocre term of ‘multi-ecumenicity’ in his writing that is supposed to spread culture amongst readers, right? And no one is able to correct him, despite all the neo-academics that work in the editorial board... There would also be the major problem of the language used, more exactly the diachronicity of the current transmission between French of passing from

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

mondene, ale unei singure culturi, ne poate fi fatală.”

(Gândire minoră și gânditori paraziți)

Dintre valorile majore ale culturii românești, cele înmugurite în cultura noastră interbelică s-au transferat (inclusiv translat, tradus sau dus, uneori chiar dus-întors) singure în alte culturi, prin forța de necomentat a împrejurărilor. Noi nu facem acum decât să le revendicăm. Chestiune minoră, poate, în raport cu valoarea lor; majoră, se pare, din perspectiva culturii mamă, culpabilă, culpabilizată.

Ar mai fi ceva: problema necesară, desigur, a revizuirii etice: sub cerul moral, stele estetice – de acord! Pentru ca revizuirile să nu rămână un fapt minor, ar urma, cu necesitate iarăși, cu alte cuvinte: schițarea unei structuri axiologice, propunerea și susținerea unor idei, curente de gândire și nume

Frenchified Romanian to Rom-English, which stands proof of an equally aggressively imposed and accepted weakness. It's the same perpetual phenomenon in Romanian culture about which M. Eliade used to say in 1928: “splicing our culture with approximate elements, more precisely with fashionable elements from another culture can indeed be fatal to us”.

(Minor Thinking and the Parasite Thinkers)

Of the major values of Romanian culture, those that were born in our interwar culture, have transferred (including translated, transposed, transmoved, sometimes even round-trip) to other cultures by themselves, given the indisputable circumstances. We are only claiming them now. A minor matter, perhaps, in relation to their value. A major matter still, it seems, from the perspective of the mother culture that is culpable and can be considered easy to accuse.

One more thing. Of course, the necessary problem of ethical reviewing: under the sky of morality, aesthetic stars – fine!... In order for revisions not to remain a minor fact, there would necessarily follow again, in other words, a sketching of an axiological structure, a proposal and support of new ideas,

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

noi, care să înlocuiască «vidul» denunțat de actualele revizuirii, cu valori „majore”. Adică valori. Și pentru că din unghiul acceptat și lovinescian al mutației valorilor, nu avem axiome estetice, axiologiile se vor legitima, desigur, moral. Dar, în timp ce un fost președinte de consiliu județean afirmă că „lupta politică este o luptă pentru adevăr,, guvernării români găsesc suficientă reprezentarea „onorifică”, a scriitorilor români, ca ambasadori culturali ai țării lor în lume. Exemplul trecerii cvasi-nebăgate în seamă a României la Târgul de Carte de la Frankfurt, din acest an (2002), este o problemă majoră. Cei în măsură să o rezolve – și financiar, desigur! – nu par să fi ajuns încă la majoratul unei conștiințe culturale autentice. Și politica este, în felul ei, un act cultural, nu-i așa?

Să muți Biblioteca Națională într-un provincial cămin cultural dezafectat poate părea, în ciuda încărcăturii sale simbolice, o treabă minoră; să nu alocați fonduri bugetare pentru aducerea la zi a (ca să nu pretindem chiar îmbogățirea,) fondului de carte al bibliotecilor orășenești este – în perspectiva culturală a populației țării – o greșeală majoră. Ce mai zic scriitorii români? Trăim un holocaust cultural, spunea, în anul 1999, Zigu

currents of thought and names. These are meant to replace the “vacuum” denounced by present revisions with “major” values. Which are called values. But, while a former country state president says that “the political fight is a fight dedicated to the truth”, the Romanian governors, as cultural ambassadors of their country in the world, find the Romanian author’s presentation as “honorific”. The example of Romania being somehow ignored at the Frankfurt Book Fair this year (2002) is a major problem. Those that have the ability to solve it (even from a financial point of view, of course) don’t seem to have acquired an authentic cultural mind yet. Politics is also a form of cultural action, isn’t it?

Moving the National Library into a decommissioned cultural home may seem a minor thing, despite its symbolic aspects. But not making sure the libraries found in cities have the financial support to update their stock is a major mistake, from the point of view of the cultural perspective of the Romanian population. What could Romanian writers say? We are living in a cultural holocaust, Zigu Ornea used to say in 1999.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Ornea.

Este vorba de faptul că noi, românii, trăim între două complexe. Două complexe pe care le trăim cu egală intensitate și care sunt de sens contrar: un complex de superioritate, acela de a ne simți centrul universului, de a fi inventat, spre rușinea noastră, protocronismul, de a considera că noi suntem mai deștepți decât toți, și un complex de inferioritate pe care îl mărturisim mai puțin, sigur, unii dintre noi îl mărturisesc într-un triumfalism negativ, dar, chiar cine nu-l mărturisește îl trăim încontinuu, un sentiment aproape de rușine, remarcă Ana Blandiana, în 2002.

(interviul Cultură & Politică, publicat de A. Ileni în cotidianul sibian TRIBUNA, din 15 noiembrie, pag. 14)

Chiar dacă nu a dat o nouă dimensiune bizantinismului – despre care Nichifor Crainic era convins, prin opinia lui Hermann Keiserling, cum că: numai în România ar putea trăi o renaștere în sfera religioasă, întrucât religiozitatea necesară există, și unde, era de părere gânditorul ortodox român, bizantinismul ar putea să renască în cea mai înaltă expresie a lui.

We, Romanians, are living between two complexes. These two complexes that we are living with are equally intense and opposed to each other. One of them is a superiority complex, described as the feeling of being the centre of the universe, the invention of protochronism (to our shame), the thinking that we are smarter than anyone else, the other an inferiority complex that we do not acknowledge as much. Of course, some of us acknowledge it with a negative triumphalism, but even those that don't express it continue to live with it, with a feeling close to shame, as Ana Blandiana wrote in 2002.

(Culture & Politics interview, published by A. Ileni in TRIBUNA newspaper, November 15, page 14)

Even if Romanian culture has never given any meaning to Byzantinism (about which Nichifor Crainic was convinced, with the help of Hermann Keiserling, that only in Romania a new birth of it could be possible in the religious sphere, because the religiousness that is necessary already exists, and about which the Romanian orthodox thinker used to say that Byzantinism could be reborn in the most respectful

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

(Sensul tradiției, în GÂNDIREA, nr.1-2 din ianuarie-februarie, 1929) – cultura română a realizat un fenomen pozitiv, de păstrare și de perpetuare rectangulară a culturii creștine tradiționale, în linia ei răsăriteană, iar ctitorirea și rectitorirea de biserici românești, în țară și în străinătate, este un aspect major al său în cultura românească de astăzi, așa cum a fost încă de la începuturile oficierii liturghiilor (cosmice, în specificul lor românesc) în Casa Domnului, care stă în zidiri ale brațelor și conștiințelor omenești.

Un gest major în cultura românească de astăzi: tălmăcirea și completarea cu note, în românește, a Bibliei, de către Î. P. S. S. Bartolomeu al Clujului. O propunere majoră, din partea Bătrânei Doamne a cărții românești care este Biblioteca pentru toți (B. P. T.): reparația seriei, începând cu doi autori, I. L. Caragiale și P. Ispirescu, la prețul de un euro volumul (!), anunțată de președintele Uniunii Scriitorilor din România, Eugen Uricaru, în noiembrie al acestui an de eră nouă, 2002. Dar, este și în aceste exemple vorba de o lucrare pentru trăitorii celei mai populare forme a culturii și spiritualității românești, care este religia

form of it (The Meaning of Tradition, in GÂNDIREA, no 1-2, January-Books for every February, 1929), Romanian culture has been marked by a positive phenomenon. It has managed to keep the rectangular perpetuation of Christian tradition in its cultural line, the building and renovation in our country and other states, which today is a major aspect in Romanian culture as it has been since the beginning of official liturgy in God's Holy House that can be found in these buildings made by human hands and mind.

A major gesture in Romanian culture today is the translation and the writing of additional notes of The Bible in Romania by Î.P.S.S. Bartolomeu of Cluj. A major proposal from the "Old Lady of Romanian books", which is the important series Books for Everyone (B.P.T.), to publish again the collection starting with I.L. Caragiale and Petre Ispirescu, at the price of one euro per book. The announcement was made by the president of The Writers Union of Romania, Eugen Uricaru, in November 2002, at the beginning of a new era. But, these examples are also a work for those who understand and live in the most popular form of Romanian

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

creștină ortodoxă, în primul; de realizarea unui proiect cultural pentru marea masă a cititorilor români de literatură, un proiect popular în natura dar și în esența și consecințele sale, în cel de al doilea . Ambele, în incinta culturală a unui popor care l-a dat lumii pe cel care nu se teme de nimic și de nimeni sub Soare, decât numai de Dumnezeu, eroul model care pornește în oricare faptă cu Doamne-ajută!, modelul eroic pentru care idealul se cucerește, se impune și se apără cu spada, ca o cruce: pe popularul Făt-Frumos. Împlinirea majoră a culturii acestui popor este un ideal.

culture and spirituality, which is first of all the Orthodox Christians' culture. Making a cultural project real for most Romanian readers of literature is popular by its nature but also by its intentions and consequences. Both of them have the same hero, with his heroic sword, who is not afraid of anything and anyone living under the sun, except for God. The model who starts every quest by saying "God, help me!", the hero who needs to achieve an ideal imposes and defends himself using the sword as he would a cross: the popular Prince Charming. The major fulfilment of this people's culture is an ideal.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

**Portret al artistului la 50 de ani,
sau despre ultimele 50 de poeme ale lui Dan Dănilă**

Neastâmpărat formal și zvăpăiat metafizic, poetul și traducătorul Dan Dănilă și-a adunat într-o nouă culegere de versuri, dorurile și nostalgiile, înțelepciunile și „visătoria”, – ca să folosim un termen consacrat de maestrul Alexandru Lungu de la Bonn –, deznădejtile și speranța, turnându-le în cuvinte înfiorate, în formele proprii unei voci poetice mature, egale cu sine, ușor manieriste, ca toate vocile autentice la urma urmei; în 60 de pagini de poezie tipărite în acest an, 2004, la Editura Galatea – ființată de mai tânărul Sorin Anca de la Königsbrunn – sub titlul: Neliniștea din cuvinte. Adevărat că neliniștea vocabulei au sesizat-o destui poeți, dintre cei români de-ar fi să cităm doar „Neliniștea cuvintelor”, lui Mihail I. Vlad de la Târgoviște.

Desigur, abatele Brémond are dreptate, chiar numai dacă

**Portrait of the Artist at 50,
or about the last 50 poems written by Dan Dănilă**

Formally restless and metaphysically agitated, the poet and translator Dan Dănilă gathered in a new collection of lyrics, the longings and nostalgia, the wisdom and dreams – to use a word established by Alexandru Lungu from Bonn – his hopelessness and hope, making them into shriveled words in the voice of his own form of a mature poetical voice that is equal to itself, easily manneristic in a similar way to the authentic voice, after all. In 60 pages of poetry published in 2004 at Galatea Publishing House (founded by the young Sorin Anca from Königsbrunn) under the title: The Anxiety of Words. It's true that the way he writes has a word anxiety that many poets have already noticed, if we were to quote from “The Anxiety of Words” of Mihail I. Vlad from Târgoviște.

Of course, the abbot Brémond is right, even if we only

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

ne gândim că poesia lui Dan Dănilă este mărturisire; una ridicată la adâncimea pe care o dă onestitatea gestului autentic, prin severitatea actului rostirii apropiindu-se de rugă. Este multă tristețe în singurătățile acestui poet care își croiește orizontul său liric dintr-un discurs împărțit cu buni și vechi prieteni, mereu aflați aproape – poeții mari ai lumii. Jocul secund al poetului Dan Dănilă se aseamănă în aceste 50 de poeme – numărul lor nu-i întâmplare: e vârsta însăși a poetului, acum – cu un soi de meșteșug al amărăciunii hâtre, cadențate, și al pseudo-autismului mucalit. O irepresibilă nevoie de confirmare a existenței spirituale: și totuși, cineva cântă, / printre octave se vede cerul senin / se vede treaba că fericirea / e o problemă de inspirație. O permanentă re-așezare în ungi cu realitatea: E tăcere printre verbe, / iar se șterge tot ce-am spus / ca un nor de vânturi dus / peste marea care fierbe (E tăcere printre verbe). O respirație este poesia lui Dan Dănilă, drămuțată cu artă, cu știință și bineînțeles, cu... neliniște.

Se poate vorbi despre umorul poetic al textelor lirice semnate de Dan Dănilă – și am făcut-o, nu o dată. Dar parcă

think about Dan Dănilă's poems as being a confession. It is a highly emotional one, due to its authenticity, honesty, and the prayer-like quality of the wording. There is a lot of sadness in this poet's loneliness who makes his lyrical horizon out of a speech shared with good, old friends that have always been close to him – the great poets of the world. The second game of the poet Dan Dănilă is similar to these 50 poems – his number is not random: it is the age of the poet in this moment – with some sort of craft made up of bitterness, and of pseudo-witty autism. An unstoppable need of spiritual and existential confirmation: and yet, someone is singing, / between the octaves you can see the clear sky / it's clear that happiness / is a matter of inspiration. A permanent resettlement in line with reality: Among the verbs is silence, / everything I said is erased again / like a cloud carried by the wind / above the boiling sea (Among the Verbs is Silence). Dan Dănilă's poetry is a sort of breathing, artfully dosed with exactness and... with unease.

One can also talk about the humor of the lyric texts signed by Dan Dănilă – and I have done it more than once.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

acum, la timpul când umoarea sa poetică a strâns neliniștea cuvintelor, acest umor a mai crescut, s-a maturizat în conținut și în formă, față de etapele parcurse, parcă prin fierbere, ca mustul – a devenit mai „hâtru bun de glume”...

De umorul acestei umori atârână, formal, alcătuirile subtile, elaborate, în genul poeziei „Alfabet”, o aliterație în fond: o suită alfabetic ordonată din 23 de versuri-aliterație. După aproape un veac de poezie modernă în vers alb, până și acribia scrierii de poeme în forme fixe poate să pară o dovadă de umor, de preocupare în speța ludicului ca depășire superioară a sclaviei cutumelor, generaționismelor, modelor de tot felul. O dovadă de ironie sănătoasă în reacția lirică la real. Sigur că ludicul acesta este, în sine, o mostră de înțelepciune.

Lui Dan Dănilă, cum creatorului român arhaic și anonim, seriozitatea, în raport cu lucrurile grave, asimilabile metafizicii ori transcendentului, îi este străină, chiar persiflată prin spunerea ca într-o doară – întocmai cum un maestru al penelului aduce, parcă jucându-se cu pensula, printr-o simplă, tușă de

But until now, since his soul has gathered the anxiety of words, this humor has grown and matured in content and form, compared to the steps you take to make wine from the grape juice through brewing. His wit sparkles like good wine.

Inside this form of humor are hidden the subtle, elaborate, poetic compositions in the same manner as the poem “Alphabet” is written, which is in fact an alliteration: an alphabetically ordered suite of 23 alliterations. After almost a century of modern poetry with free verse, even the accuracy of writing poems in fixed form might look like a form of humor or playful interest as a superior escape from old habits, from generation brands, from various fads. It’s a proof of healthy irony in the lyrical reaction to the real world. Of course, this playful aspect is itself a sample of wisdom.

For Dan Dănilă, as the archaic and anonymous Romanian creator, being serious about difficult things, that are assimilable to metaphysics or transcendence, is unknown. It’s even mocked in the same way as a master of the brush plays with one tinge of colour, creating light. Nothing is

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

culoare, însăși lumina. Nimic mai proaspăt, nimic mai îmbucurător, decât complicata meșteșugărie a spunerii de lucruri serioase, în felul șotiei, în modul năstrușnic, pe alocuri hazos chiar, al „hazului de necaz”, cu care cei vechi reflectau gravitatea existenței, cu înălțimile și abisurile ei ineluctabile. Și nu credem că-i semn de oboseală, ci doar o cale posibilă de urmărit, când note sobre de violoncel insinuează și tristeți coplesitoare cum cele ale dorului de tinerețea dusă, de prieteni depărtați, de părinți plecați în cer. Dar situația în care se găsește nu doar discursul liric din acest volum, cât de acum vocea distinctă a poetului Dan Dănilă – ca mod al său de mântuire – confirmă adevărul „afinităților elective” postulate goethen, dacă ne gândim că autorul Neliniștii din cuvinte este și truditulor tălmăcirilor pasionate ce ne-a dat, până acum, pe lângă alte patru cărți de poezie proprie, o traducere din lirica lui Wolf von Aichelburg (1996), una din François Villon (1997), una din lirica lui Georg Scherg (1998) și alte două din poemele lui Rainer Maria Rilke (1999 și 2002), subliniind evidența că, o iubire de demult îl leagă pe Dan Dănilă de lirica maudit-ului și hâtrului poet medieval. [...]

fresher or more gratifying than the complicated craft of saying serious things in a playful manner. It's like talking in a naughty way with some serious shades, making fun of trouble. In this way, the other generations reflected on the gravity of existence and its ineluctable heights and abysses. And we don't think it's a sign of tiredness, but just a possibility to follow, when a cello plays, and an overwhelming sadness, and memories of being young, and our parents that are gone in heaven, appear. But the situation observed not only in this lyrical text of this volume, but now in the distinct voice of Dan Dănilă is his way of finding salvation. It confirms the truth of “elective affinities”, a characteristic of Goethe, if we think about the idea that the author of *The Anxiety of Words* is also the maker of the passionate interpretations he has given us so far and the author of four poetry books and the translator of a Wolf von Aichelburg poetry book (1996), one of François Villon (1997), one of Georg Scherg (1998), and another two of Rainer Maria Rilke's poetry (1999 and 2002). This makes it obvious that Dan Dănilă has an old love for the maudit poet as well as for the

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Cu bucurie congeneră, în pragul anilor 50: LA MULȚI ANI, prietene poet!

(Caiete internaționale de poezie – International Notebook of Poetry, Norcross, GA, 30093, U. S. A., Nr. 5/2004, p. 249-251.)

medieval poet.

With honest happiness, at the beginning of your 50s, I wish you HAPPY BIRTHDAY, my friend!

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Iuliana Mocanu

Este important ca oamenii să citească și critică, [...] motiv pentru care critica se cuvine a fi scrisă bine.

Interviu cu Mihai Posada

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a participa la acest interviu și pentru generozitatea de a răspunde întrebărilor. Mă bucur foarte mult să am ocazia de a vorbi cu dumneavoastră și vă sunt foarte recunoscătoare. Înainte de toate, voi începe cu o întrebare obișnuită și utilă pentru mine și pentru orice cititor:

1. Ați putea să ne faceți o prezentare despre dumneavoastră? Cine sunteți și cum vă place să vă prezentați ca autor, poet, critic sau ca persoană în afara acestor interese culturale? Unde ați trăit în cea mai mare parte din viața dumneavoastră și cu ce v-ați ocupat de-a lungul vieții?

Vă mulțumesc în primul rând, pentru interesul manifestat pentru Mihai Posada, ca autor de text literar contemporan. Sunt onorat de atenția pe care o acordați strădaniilor mele în domeniu și vă răspund punctual, cu toată priceperea de care dispun, la alcătuirea acestui interviu, cum i se spune în limbaj jurnalistic, „de personalitate”: Mă prezint: Mihai Posada, poet, eseist, publicist. M-am ocupat în viață cu învățarea și practicarea câtorva meserii, înainte, în timpul și după absolvirea cursurilor liceale, reușind să-mi câștig onorabil existența ca specialist în mecanică fină și scule, ori ca persoană fizică autorizată în pictură, grafică, design. Din 2023, trebuie să adaug, redactor-șef adjunct al revistei de cultură ZENIT22. Am predat, apoi, disciplinele: Limba și literatura română, Desenul și Limba latină, ca profesor (și navetist) la clasele V-VIII, iar mai apoi am funcționat ca profesor asociat al Facultății de Jurnalism, în cadrul Universității Lucian Blaga de la Sibiu, în perioada anilor 2004-2007, pentru seminarul „Publicistica românească interbelică” și „Gazetăria generației '30”, la studenții în Jurnalistică, respectiv în Comunicare și Relații Publice; și pentru laboratoare de „Inițiere în presa scrisă” și „Specializare în presa scrisă”, cu studenții în Jurnalism, cu cei de la Comunicare și Relații Publice și cu cei de la Filosofie, ai aceleiași facultăți. M-am mai ocupat, în tinerețe dar și mai târziu, cu actoria în teatrul de amatori, cu expoziții de pictură, cu cenacluri literare, concursuri, festivaluri, lansări-prezentări de carte etc. Am dedicat/dedic ceva timp, ocupației mele

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

cu scrisul și, firește, cu cititul. Am trăit în Sibiul natal, de unde am pornit în multe călătorii pe toate continentele exceptând Australia și Antarctica. Sibiu este orașul transilvan unde m-am întors mereu spre a porni către alte ținte turistice. Consider că explorarea geografică, vizitarea de oameni și locuri necunoscute direct până atunci, îi aduc trecătorului atent un spor intelectual indiscutabil; o dovadă fiind și cartea mea *Japonia. Note de călătorie*, București: Eikon, 2021.

2. Cum ați ajuns să scrieți? Ați fost încurajat de cineva să o faceți sau pur și simplu ați avut sentimentul că aveți acest spirit și potențial poetic și critic?

Am început să scriu de copil, dintr-un impuls interior, probabil și din spirit imitativ, însă influența hotărâtoare asupra formării și impulsivitatea scriitoricească subînțeleasă ca urmare a ghidării mele în spațiul bibliotecii universale au venit de la un filolog: sora mea mai mare, cea care, sub oblăduirea părinților noștri, mi-a pus în mână cele mai importante cărți spre lectură.

3. Cât de mult ați fost influențat de școală și studiile făcute? Sau, mai degrabă, în ce măsură au influențat ele subiectele despre care ați scris sau scrieți? V-au făcut interesat de anumite lucruri de care nu ați fi fost altfel?

Am avut șansa unui profesor de limba și literatura română de talia regretatului Ilie Guțan. Apoi, în timpul studiilor universitare: Mircea Tomuș, Mircea Braga, Vasile Avram Ion Dur, sau Ioan Mariș. Apoi, Marin Diaconu, Ștefan Stoenescu, Gabriel Stănescu. O puternică emoție mi-a produs întâlnirea cu textele și/sau persoanele Mircea Ivănescu, Ion Mircea, George Nistor, Rodica Braga și alții. Nu mai vorbesc de influența internalizată în vreme, a scriitorilor mari de limbă românească, în special poeți, prozatori, critici ai vremii. Desigur, câțiva din marii scriitori și gânditori ai bibliotecii universale mi-au influențat existența și manifestarea, ca

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

oricărui condeier. Am combinat scrierea de versuri cu pictura, eseul și critica literară ce au urmat la un oarecare interval de timp, încât nu pot nominaliza, nici din școală, nici din ceea ce numim „viața literară”, o persoană sau alta care să mă fi influențat decisiv. Pe lângă informația primită la școală, lectura particulară, vizita cu entuziasm de lector a bibliotecilor mi-a fost de cel mai mare folos, ca potențial scriitor de mai târziu.

4. *Dar despre lectura dumneavoastră ce ne puteți spune? Ce vă place să citiți? Aveți vreo carte, un autor care v-a influențat puternic în ceea ce ați scris?*

Cum spuneam, pasiunea lecturii vine la pachet cu visul de a fi scriitor, nu se poate altfel. Școala doar te orientează, fără a îți lărgi decât sugestiv, schematic, structural poate, cunoașterea. Efortul personal, în speța lecturii individuale, completează pe cât posibil un orizont cultural absolut necesar.

Mi-au plăcut diverși scriitori, de la învățătorul Neagoe Basarab Voevod și Apuleius, la Mateiu Caragiale și Grigore Alexandrescu; de la Gustave Flaubert și Mircea Eliade la Alphonse Daudet și Ion Creangă, de la Hermann Melville la Ernest Hemingway, de la Eminescu, Upanișade și Hermann Hesse la Jorge Luis Borges și Friedrich Nietzsche, Emil Cioran și așa mai departe, fără a omite autorul colectiv al Bibliei, cu extraordinara poezie a celor două „Testamente”. Cu toții/toatele m-au influențat și tuturor le mulțumesc în absolut.

5. *După ce am citit din Cartea Întâmpinarilor (primul și al doilea volum), am observat că puneți accent foarte mare pe alte personalități. Am rămas cu sentimentul că e important ca noi ceilalți să învățăm de la ei, fie prin intermediul criticii sau citind ceea ce unii dintre ei au scris. Cum vă alegeți autorii sau subiectul despre care scrieți?*

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Vorbiți desigur despre *Cartea întâmpinărilor* – o istorie literară alcătuită din cronici, cu cele două volume apărute până acum, respectiv în anii 2021 și 2018. Personalitățile sunt astfel tocmai prin capacitatea de a ne învăța, pe noi cei care le cunoaștem sau le citim sau ambele în cel mai fericit caz. În cazul cărții la care vă referiți, alegerea este relativă: uneori am optat pentru autori pe care i-am comentat pentru că mi-au devenit afini în urma lecturii, alteori conjunctural mi-au impus creațiile lor care, succedându-se potrivit jocului întâmplării, au antrenat spiritul meu critic și așa s-a format „istoria” aceasta, ca o sumă de cronici de moment literar mai mult sau mai puțin culminant.

6. Ce părere aveți despre literatura din ziua de azi, de tinerii scriitori, și cât de important vi se pare ca oamenii să citească și critică?

Literatura de azi îmi face o părere bună, cum toate literaturile fac. Ea evoluează în sistem letric sau virtual. Nu am o problemă cu suportul pe care apare și se livrează azi literatura la public. Singura problemă este de natură axiologică: valoarea literară a textelor. Valoarea aceasta le arhivează ca literatură. Noi doar consemnăm textele cât de cât valabile. Nimic nu ne dă dreptul să hotărâm noi în locul timpului, care rămâne adevăratul judecător. Altfel, nu am mai beneficia astăzi de descoperirile unor autori uitați, sau trecuți ideologic la index sau respinși brutal de contemporani; exemplele recuperatorii continuând să apară, cu oarecare succes, pe piața de carte. Mai avem serios de lucru cu „opera integrală” – conținând obligatoriu, fără cosmetizări ideologice de nicio culoare – și opera publicistică a multor scriitori de calibrul literaturii române, ca să nu mai vorbim de traducerea „clasicilor” în limbi de circulație.

Este important ca oamenii să citească și critică, pentru orientarea lor ca lectori, motiv pentru care critica se cuvine a fi scrisă bine și cu talent.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

7. Ce vă motivează să scrieți în continuare?

Scriu pentru că îmi face plăcere. La fel cum citesc. Cu nuanță ironică, aș zice că un alt motiv dacă aș invoca, mi s-ar părea că mă iau prea în serios.

8. Am observat că în Cartea Originilor (mai exact în Major și minor în cultura românească) vorbiți despre maturitatea culturii. Este aceasta un fel de descriere critică a culturii din zilele noastre, care pare să piardă teren în fața anumitor fenomene (menționate și de dumneavoastră -Vali Vijelie, Sorin Ovidiu Vântu etc)? Poate critica să fie uneori o modalitate de revoltă pentru cineva față de aceste lucruri?

Cultura „pierde teren” numai în sensul „expropriierilor” de altă dată, adică atunci când i se restrânge (forțat, impus, indus) aria de manifestare publică, vezi recente manifestări contraculture, Cancel Culture, înlocuirea prostrată a inteligenței umane cu valențele superioare tehnologic ale celei artificiale etc. Altfel, o cultură majoră nu cred să sufere retrogradări organice decât dacă dă în mintea copiilor. Cultura unei perioade istorice – cultura zilei – poate fi infantilizată prin procesele pomenite sau prin alte metode, însă cultura în sine nu e afectată dacă mai are cine să o consemneze după trecerea pandemiei de infantilism colectiv.

9. Cum s-a schimbat felul în care scrieți de-a lungul timpului și cum s-a schimbat viziunea critică? Ați recitat cumva articole, cărți, publicații pe care le-ați făcut atunci când erați la început, din curiozitate sau din alte motive? Ne puteți spune care sunt impresiile care v-au rămas și dacă ați avut tendința de a rescrie, de a adăuga unele lucruri.

Am apucat să recitesc unele pasaje, pagini, fragmente de „la început”. Aș rescrie câteva, nu spun chiar cărți, dar cu unele

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

„viziuni critice”, cum aveți bunătatea să le numiți, nu mai sunt astăzi întru totul de acord. Mi se pare un proces firesc, la un condeier critic onest și sunt cu totul de acord că teoria mutației valorilor estetice a lui Eugen Lovinescu (care le include și pe cele personale, ale autorilor) se aplică firesc, în manifestarea unor revizuri auctoriale, fără presiunea niciunei ideologii, dar sub influența modificărilor de mediu și de gândire personală, în stare să modifice sensibil chiar stilul în esența sa.

Autoscopia la care mă invitați mă depășește, ar fi o discuție la care mi-ar fi necesare mai multe puncte de sprijin în jurul acestei interogații conclusive. Dacă mi s-a schimbat de-a lungul timpului viziunea critică despre care mă întrebați, ori dacă a rămas neschimbată, vă invit pe dumneavoastră, cititorii, să constatați.

„Critica” pur și simplu mi se pare o revoltă în act. Critica literară, pe lângă acest aspect, are și latura necesar-laudativă fără a deveni obsecviozitate. Când textul literar critică, la rândul său, neajunsuri social-politice, este firesc pentru zoon politikon-criticul textual, să se declare de acord ori nu cu incriminarea/revolta plastic exprimată de autorul în discuție. Ca o firească, necesară, definitorie poziționare socială în polis.

10. Din poeziile pe care am încercat să le traduc, cea mai mare dificultate am întâmpinat-o în cele precum Așadar seminția sau Floarea de iarbă, Rapsody in blue, Vitrina cu două intrări, în care cuvintele sunt așezate într-o ordine aparte. Din cauza structurilor gramaticale din limba engleză care nu permit atât de multă libertate, mi-a fost greu să așez cuvintele într-un fel care să păstreze acest aspect. Ne puteți spune care este motivul pentru care cuvintele sunt așezate în acest fel și cum v-a venit ideea de a le scrie unele poezii fără a mai ține cont de ordinea obișnuită?

Bănuiesc că vă referiți, spunând „ordinea obișnuită”, la topica unora dintre primele mele texte poetice, fenomen observat la timpul respectiv de comentatorii vremii. Este o constantă a stilului ce mă definește în versurile de început, crescut fiind în atmosfera fascinatorie a ermetismului și scrisului criptic motivate poate ideologic atunci, la unii din poezii pe care îi veneram, și mimetic însușite

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

de poetul tânăr care eram. Astăzi, încerc să renunț în mare măsură la impresia că topica aceasta neobișnuită, potrivită poate mai mult limbii germane decât celei românești, ar spori întotdeauna înțelesurile textului. Chiar dacă intenția așezării accentului semantic la sfârșitul enunțului nu mi se pare nici acum de lepădat. În prezent, optez pentru o limpezime cât mai mare a expresiei poetice. Dar tehnica ingambamentului, ispita calamburului, a oximoronului, metonimiei sau paradoxului, aerul uneori funambulesc, au rămas. Trag nădejde că alegerea acestor dificil de tradus texte nu vă va determina să renunțați la munca dumneavoastră de traducător.

11. *A scrie poezie în acest fel este ceva creativ și inovator. Credeți că acest aspect poate influența felul în care un cititor înțelege poezia respectivă?*

Vă mulțumesc pentru apreciere. Am mizat întotdeauna pe cititorul înțelegător.

12. *În volumul din Euphoria, mândra grădină am observat că unele poeme sunt urmate de un desen și de scrierea caligrafică a titlului (exemplu Rhapsody in blue, Elegie la marginea mării). Uneori chiar și de citate, de un motto. Ideea este inspirată de undeva? Care este rolul și semnificația acestora?*

Desenele acelea, inclusiv ilustrația copertei îmi aparțin, sunt corp al volumului de debut intitulat Elegiile lui Semyaza (verseuri lirice alcătuind o Vatră de Tâlcuri mai vechi despre Divorțul Continuu) sau Garderobe pașnice, Sibiu: Biblioteca Euphorion/ Colecția de poezie, 1993. Modalitatea constituie o inspirație din tot ce știam despre istoria artei, așa cum am aflat la cursurile Școlii populare de artă și răsfoind cu pasiune albumele ilustrate în culori de la Meridiane, volumele din seria Biblioteca de artă/ Biografii. Memorii. Eseuri ale aceleiași edituri, tomurile de Istoria artei scoase de Marin Nicolau-Golfin sau Constantin Sutter etc. etc. și lucrând din răspuțeri în atelierul de arte plastice. Imaginile livrate de talent trebuie transpuse, traduse dacă vreți, în limbajul

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

artelor. Am reprodus desenele vechi și în antologia din 2012 apărută la Tipo Moldova, în Iași. Ele premerg, în intenția mea, unele „cicluri” sau grupări de poeme astfel separate și anunțate în corpul volumului.

Artele cuvântului, potrivit dictonului antic *ut pictura poesis*, din Arta Poetică horatiană, trebuie să fie meșteșugite în scris de cineva, la fel cum artele plastice au nevoie de un lucrător talentat care să le izvodească.

13. *Mereu am crezut că orice talent se cultivă cu mult efort, timp și răbdare. Dar parcă nu mai cred același lucru când vine vorba de poezie. Talentul poetic pare mai degrabă un dar, ceva aparte. Sau poate că nu am avut eu ocazia să învăț mai multe despre asta. Credeți că cineva se naște cu talentul de a scrie poezie sau și-l poate forma? Dar despre talentul critic?*

Talentul, consider eu că este, în fiecare domeniu sau în mai multe chiar, un dat cu care, adică, te naști. Talentul fără muncă perseverentă, intensă, susținută și permanentă, fără o bună educație, fără armătură culturală cât mai solidă, poate părea o năzbâtie înspăimântătoare cu momente de încântare și atât. Munca și acumularea de cunoștințe în domeniu sunt esențiale în a da conținut și formă, oarecare originalitate dacă vrei, unui talent nativ. Excepțiile nu fac un model de urmat, întrucât sunt doar accidente rarissime în ordinea existenței umane. Talentul unui Barbu Lăutaru de a pricepe sunetele și a le reproduce fără a fi urmat vreo școală, necesită însă multe ore zilnice de „antrenament”, de exersare a instrumentului, lăuta arhaică. Cultivarea în școală, chiar cu ajutor regal, a unui talent, ni l-a dat nouă, românilor și lumii întregi, pe George Enescu. Până să devină creatorul sculpturii moderne, Constantin Brâncuși a muncit și învățat cu Auguste Rodin, cum se modelează lutul, cum se toarnă ipsosul și cum se folosesc ciocanul și dalta.

Poate că aveți dreptate îndoindu-vă „când vine vorba de poezie”, dacă ne gândim la puzderia de copii foarte mici ca vârstă, dar care cântă magistral la pian, flaut sau tobe. După cum poate sunt cazuri de copii mici care „se trezesc” vorbind poetic. Cu condiția ca cei care îi ascultă să perceapă mesajul lor angelic. Poetul fără cultură, ca un nativ năzdrăvan, poate să uimească și să bucure până

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

la extaz un public de aceeași condiție, sau unul mai numeros, în funcție de conjunctura în care este expus public. Cântecul bătrânești, baladele, doinele populare, sunt însă rezultatele șlefuirii timp de decenii, poate chiar veacuri, a unor texte transmise oral, cu intervenția-îmbunătățirea succesivă adăugată de nenumărate noi talente, de-a lungul timpului. Echivalentul muncii consistente, desfășurate într-un interval de timp infinit mai scurt, pe care oricare talent autentic o are de depus în formarea sa. Cu „talentul critic” (literar) lucrurile sunt similare.

14. *Drept urmare pentru răspunsul dat întrebării anterioare, îmi vine în minte o întrebare banală și clișeică. Ce sfaturi ați da tinerilor care își doresc să ajungă poeți, scriitori sau poate chiar critici?*

Rainer Maria Rilke (1875-1926), îi recomanda în volumul de corespondență Scrisori către un tânăr poet, prietenului bănățean Franz Xaver Kappus, ca în urma unei adânci introspecții a eului, cel care se visează poet să răspundă întrebării dacă poate trăi sau nu fără a scrie. Și să decidă în consecință dacă vrea cu adevărat să devină poet sau îl străbate doar un moft. Acesta ar fi și „sfatul” meu, nu cred că un altul s-ar potrivi mai bine decât acesta. Drumul odată pornit, trece neapărat prin bibliotecă dar, să luăm aminte că în vremea autorului elegiilor duineze, acesta era un lucru de la sine înțeles. Sfatul rilkeean rămâne valabil și pentru prozatori și pentru criticii literari.

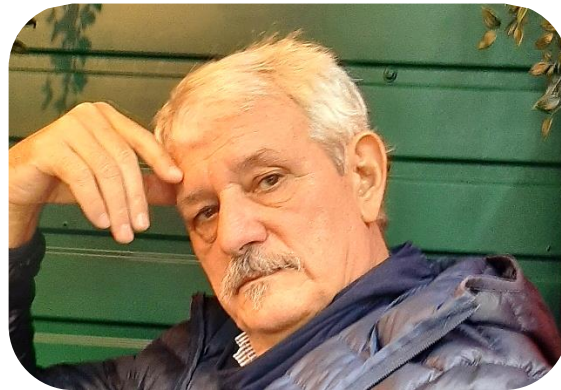
În încheiere, aș dori să vă mulțumesc pentru timpul acordat interviului. Vă admir munca și mai ales viziunea critică, deoarece am învățat multe din cărțile dumneavoastră și am reușit să-mi împrăpățez felul în care văd anumite aspecte.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Mihai Posada

Scieri

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Poet, eseist, publicist.

Născut în anul 1953 la Sibiu, cu numele real Nicolae-Mihail Barbu.

Licențiat în Jurnalistică și doctor în Științe Filologice al Universității Lucian Blaga din Sibiu. Membru al Asociației Internaționale a Scriitorilor și Oamenilor de Artă Români LiterArt XXI (Atlanta, Georgia, SUA) – din 2003 și al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Sibiu - din 2008.

Autor al volumelor:

Opera publicistică a lui Mircea Eliade (prima cercetare monografică românească a publicisticii lui M. Eliade), ed. I, București: Criterion Publishing, 2006, ed. a II-a revăzută și adăugită, însoțită de fotografii – unele inedite, Iași: Tipo Moldova, 2013;

Cartea convorbirilor 1 (dialoguri culturale), Cluj-Napoca: Limes, 2011;

Cartea întâmpinărilor – o istorie literară alcătuită din cronici, Iași: Tipo Moldova, 2012;

Cu Ion Halmághi, prin istoria asumată (carte-dialog), Iași: Tipo Moldova, 2013;

Cartea ORIGINILOR (publicistică și eseu contemporan), Iași: Tipo Moldova, 2013;

Laurențiu Oprea - un spirit viu, în Cetatea Transilvaniei (monografie), Casa de Presă și Editură Tribuna-Sibiu, 2005;

Cartea întâmpinărilor - o istorie literară alcătuită din cronici-, volumul 2, Satu Mare: Inspirescu, 2018;

Cartea convorbirilor 2, Sibiu: Agnos, 2021;

Japonia. Note de călătorie, București: Eikon, 2021

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Cartea întâmpinărilor – o istorie literară alcătuită din cronici-, volumul 3, Florești, Cluj: Limes, 2024

Culegeri de versuri:

Elegiile lui Semyaza sau Garderobe pașnice, Biblioteca Euphorion - Sibiu, 1993;

Anagoze & Apocrife sau Garderobe în tranziție, Târgoviște: Macarie, 1999;

Acasă, Cluj-Napoca: Limes, 2007; *Din Euphoria, mândra grădină* (antologie), Iași: Tipo Moldova, 2012;

Jugul de Aur sau Garderobe de război, Florești, Cluj: Limes, 2022.

Colaborări la numeroase reviste; prezent într-o serie de antologii, din țară și străinătate.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Despre Stella Davis

Stella Davis s-a născut și a crescut în sudul Angliei și a studiat la Christ's Hospital și la Universitatea din Southampton. Ea scrie poezie din anii 1990. Lucrările sale au apărut în numeroase reviste de poezie și la BBC Radio. Câștigătoare a multor premii, este înregistrată la Poetry Society UK ca furnizor de educație în domeniul poeziei.

About Stella Davis

Stella Davis was born and brought up in southern England, and educated at Christ's Hospital and the University of Southampton. She has been writing poetry since the 1990s. Her work has appeared in many poetry magazines and on BBC Radio. Winner of many awards, she is registered with the Poetry Society UK as a provider of poetry education.

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Stella a colaborat și cu alți artiști, printre care Ben Gough pentru un proiect care a îmbinat peisaje marine și poeziile despre mare, precum și cu compozitorii Andrew Wilson, Tomasz Mikolajewski, Krisztina Megyeri și Robert Mingay Smith, care au creat compoziții muzicale pe baza poeziilor ei. Locuiește în Somerset, este căsătorită cu un avocat academic și are o fiică și un fiu. Lucrează ca editor liber-profesionist, scriitoare și poetă pe cont propriu.

Stella has worked successfully with practitioners in other art forms, notably the artist Ben Gough in a collaboration of seascapes and sea poems, and the composers Andrew Wilson, Tomasz Mikolajewski, Krisztina Megyeri and Robert Mingay Smith in musical settings of her poems. She lives in Somerset and is married to an academic lawyer and has a daughter and a son. She works as a free-lance editor, writer, and jobbing poet.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Despre traducător

Iuliana Mocanu este absolventă a Facultății de limbi și literaturi străine din cadrul Universității din București, unde s-a specializat în studiul limbii și culturii japoneze. Ulterior a urmat un masterat în traducerea textului literar contemporan, unde a avut ocazia de a învăța mai mult despre traducere, precum și despre metode moderne de a traduce. A colaborat ca traducător cu LiterNet și a avut ocazia de a se implica în diferite proiecte de voluntariat de-a lungul anilor.

About the translator

Iuliana Mocanu graduated from the Faculty of Foreign Languages at the University of Bucharest, where she majored in the study of Japanese language and culture. She then completed a Master's degree in the translation of contemporary literary text, where she had the opportunity to learn more about translation as well as other modern methods of translating. She has worked as a translator with LiterNet and had the opportunity to get involved in various volunteer projects over the years.

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Iuliana Mocanu

Afterword

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

Datorită lui Mihai Posada am avut ocazia de a vedea și de a cunoaște cât de diferit poate fi un critic atunci când vine vorba despre poezie. Cel mai frumos lucru pe care am ajuns să-l cunosc traducând scrierile sale a fost observ seriozitatea și claritatea felului de a scrie critică spre deosebire de poemele sale, unde dă dovadă de o sensibilitate aparte minunată.

Ca cititor, acest proiect m-a ajutat să-mi dezvolt felul de a gândi și de a înțelege ceea ce se întâmplă din punct de vedere cultural în România. Ca traducător, Mihai Posada m-a făcut să înțeleg cât de importantă poate fi traducerea mai ales în cazul poemelor. A traduce poate însemna a rescrie mai mult sau mai puțin ceea ce a scris autorul de parcă traducătorul ar fi autorul operelor. Iar într-un fel acest lucru are o oarecare fărâmbă de adevăr. A reprezentat ceva special pentru mine întrucât mi-a arătat ce înseamnă cu adevărat responsabilitatea de a fi traducător și am reușit să descopăr că aceeași persoană își poate manifesta emoțiile în diferite stiluri de a scrie. În cazul lui Mihai Posada, el manifestă propria fire cu ajutorul criticii, dar și a

Thanks to Mihai Posada I had the opportunity to see and understand how different a critic can be when it comes to poetry. The most beautiful thing that I got to know, translating his writings, was the seriousness and clarity of the way he writes criticism, in contrast with his poems where he shows a wonderful sensitivity.

As a reader, this project has helped me develop my way of thinking and understanding of what is happening culturally in Romania. As a translator, Mihai Posada made me realize how important translation can be, especially in the case of poems. To translate can mean to rewrite more or less what the author has written as if the translator were the author of the work. And in a way this has a certain ring of truth. It was something special for me because it showed me what the responsibility of being a translator really means, and I was able to discover that the same person can express his emotions in different styles of writing. In the case of Mihai Posada, he manifests his own nature through criticism, but

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

discursului liric. Prin aprofundarea simultană a celor două, cititorul ajunge să cunoască două laturi foarte diferite ale aceluiași scriitor.

Îi mulțumesc domnului Mihai Posada pentru interviul acordat, deoarece am avut ocazia să pun întrebări despre felul în care m-au impresionat poemele sale sau despre lucrurile pe care aveam senzația că nu le înțelegeam foarte bine citind textele sale critice. A fost o experiență minunată pentru mine de a avea ocazia să vorbesc cu autorul însuși și de a întreba ce mi se pare cel mai important. Ceea ce am tradus pentru acest proiect și colaborarea cu dumnealui vor fi mereu importante pentru formarea mea ca traducător și cunoscător de limba engleză. Am avut ocazia de a mă dezvolta, de a învăța și de a vedea anumite lucruri dintr-o perspectivă nouă. Mă bucur că am avut ocazia de a traduce puțin din ceea ce a scris și sper ca acestea să ajungă la cât mai mulți cititori care să-l aprecieze cu adevărat.

De asemenea, îi mulțumesc doamnei Lidia Vianu pentru că mi-a oferit această oportunitate și îi mulțumesc în mod deosebit doamnei Nadina Vișan, coordonatorul științific al lucrării. Fără ajutorul lor, această traducere nu ar fi fost posibilă.

also through lyrical discourse. By delving into both simultaneously, the reader gets to know two very different sides of the same writer.

I would like to thank Mr. Mihai Posada very much for the interview, because I had the opportunity to ask questions about how his poems impressed me or about things that I felt I had not understood very well when reading his critical texts. It was a wonderful experience for me to have the opportunity to talk to the author himself and ask what I found most important. The texts I translated for this project and my collaboration with him will always be important for my training as a translator and English connoisseur. I had the opportunity to develop, learn and see things from a new perspective. I am glad that I had the opportunity to translate some of what he has written and I hope that it will reach as many readers as possible who will truly appreciate it.

I would also like to thank Mrs. Lidia Vianu for giving me this opportunity and a special thanks to Mrs. Nadina Vișan, the scientific coordinator of the work. Without their help, this translation would never have been possible.

Mihai Posada

Maica mea – Limba Română / My mother – the Romanian Language

În curs de apariție la Editura Eikon:

Metoda Lidia Vianu

Smile and Learn !

Învățați inteligent
Învățați gramatica

Volumul 1. **Engleza cu cheie**

Volumul 2. **Ora de Engleză**

Volumul 3. **Admiterea la Engleză** [Subiecte date la examenul de admitere 1974-1990]

Volumul 4. **Student la Engleză**

Volumul 5. **Examen la gramatica engleză**

Volumul 6. **Întâmplări cu timpuri**

Volumul 7. **Engleza de la 7 la 77 de ani**

<http://editura.mttlc.ro>